

най нѣженъ родитель.... Но таквазь ужасна любовь може да направи прѣстѣпникъ и най добродѣтельный-тъ чело-вѣкъ! И този който е обычалъ, който е любилъ пламенно въ животъ-тъ си и не е постѣпилъ въ нищо противъ стро-гѣ-тъ нравственность той е честитъ, честигъ за това че неговата страсть не е была въ противоположность съ добро-дѣтель-тъ, иначе той бы припозналъ най послѣ слабость-тъ си и всеу бы ронилъ като рѣкъ сълзы отъ раскаяніе! Лѣтописи-тъ на челоуѣшкы-тъ сърца ны увѣряватъ за тѣ-зи истинности.

Колкото за помайчимъ-тъ, младый-тъ непознайникъ отъ какъ видѣлъ Невѣнкъ въ черквѣ намѣрилъ способъ да ся разговори особно съ неѣ, и съ разны богаты обѣщанія и подаркы склонилъ иѣ на своѣхъ странѣ. Ахъ, вы челоуѣцы, и особно вы старцы какъ тѣй да сте роботы на среброто и на златото! Стара-та забравила че повече отъ чотырдесятъ години слугувала вѣрно и безпорочно въ кѣщѣ-тъ на бо-лярина Тихомира— забравила и прѣдала ся на единъ не-познайникъ; но все имала нѣкой остатѣкъ отъ чувственно-сть-тъ ѣ, понеже тя зела отъ него честнѣ думѣ, че той непрѣменно ще ся ожени за прѣкраснѣ-тъ Невѣнкъ, и че до онова вѣме не ще употрѣби въ зло нейно-то довѣріе, пѣрвѣ-тъ нейнѣ любовь и дѣвическѣ-тъ ѣ невицность.

Слѣдъ отхождане-то на любовника, Невѣнка стояла нѣколко минуты безъ да ся помѣсти отъ мѣсто-то си, на лице-то ѣ ся виждали бѣлѣзы на силно душевно движеніе, но не на сумнѣніе, не на колебаніе, тя была зела всичко прѣдъ очи рѣшително!— и само тихъ единъ гласъ изъ дѣ-бинѣ-тъ на сърце-то ѣ, като изъ нѣкойхъ далечнѣ пещерѣ, иѣ пыталъ: “Що правишь ты така безразсѣдно,?” Но другъ по-силень отъ сѣщото мѣсто ся отговарялъ: “Що правѣхъ, обычамъ нѣжно Святослава,,”

Помайчима-та ся върнѣла да успокоява Невѣнкъ, тя иѣ растушала и думала ѣ: злѣ ли е дѣто ще бѣдишь жена на